

استفاده از نام دموکراسی لکه ننگی است بر جبین دموکراسی (وطن پور)

هفته نامه آمریکایی تایم نوشت : براساس گزارش فوق محرمانه ای که چندی قبل توسط پنتاگون منتشر شد و چندان مورد توجه قرار نگرفت، بسیاری از تاکتیک های جنجال برانگیز بازجویی که در عراق، افغانستان و گوانتانامو علیه مظنونان فعالیت های تروریستی استفاده شده، در حقیقت از تکنیک هایی نمونه برداری شده بود که آمریکا نگران بود دشمنان از آنها علیه نیروهای آمریکایی دستگیر شده در دوران جنگ سرد استفاده کنند.

تایم نوشت : این برنامه تحت عنوان بقا، طفره، مقاومت و فرار موسوم به SERE در ابتدا به عنوان آموزشی برای نیروهای ویژه در فورت بریج طراحی شد.

تاکتیک هایی همچون محروم کردن از خواب، انزوا، تحقیر جنسی، محرومیت های حسی، برهنگی، قرار گرفتن در معرض هوای شدیداً سرد و موقعیت های استرس زا همگی بخشی از یک برنامه نجات یافتن بود که با دقت مورد نظارت قرار داشت. این برنامه آموزشی برای آن دسته از نیروهایی که در معرض دستگیر شدن توسط شوروی یا نیروهای چینی قرار داشتند تحت نظارت روانشناسان ارتش اجرا می شد. افشای این مساله که در گزارشی تحت عنوان بررسی تحقیقات در مورد بدرفتاری با زندانیان مطرح شده است برای نخستین بار مبدا و همچنین جزئیات جدیدتری را در مورد بسیاری از تکنیک های توهین آمیز بازجویی که به رسوایی های ابوغریب، گوانتانامو و دیگر زندان ها منجر شد، فاش کرده است.

این درحالی است که پنتاگون هنوز استفاده از برخی از تکنیک ها را به صورت کامل منع نکرده است. سناتور کارل لوین Carl Levin رییس کمیته نیروهای مسلح مجلس سنا این یافته ها را کاملاً نگران کننده خواند و اعلام کرد قصد دارد در اواخر سال جاری جلسات استماعی را در مورد روش های بازجویی که در این گزارش به آن اشاره شده برگزار کند. این گزارش که در سال گذشته تکمیل شده بود و تنها در ۱۸ ماه از بخش محرمانه خارج و به صورت علنی منتشر شد معتقد است تکنیک های توهین آمیز از فرآیندی بسیاری رسمی تر از آنچه وزارت دفاع پیش از این به آن اعتراف کرده است نشأت گرفته بود.

تا سال ۲۰۰۲ پنتاگون به دنبال الگویی برای بازجویی از افرادی بود که در جنگ علیه تروریسم دستگیر و آنها را جنگ جویان غیرقانونی توصیف کرده بود. این افراد که بسیاری از آنها در افغانستان دستگیر شده بودند در ابتدا به زندان گوانتانامو در آمریکا انتقال یافتند ولی بقیه در زندان‌های مخفی سازمان سیا نگهداری شدند یا به آن دسته از دولت‌های متحد آمریکا انتقال یافتند که دارای سابقه شکنجه زندانیان هستند.

در همان سال مسوول زندان گوانتانامو اقدام به استفاده از تکنیک‌های ضد مقاومت بر اساس برنامه SERE علیه زندانیان پرداخت و بر اساس این گزارش، روانشناسان SERE اردو نیز برای کمک در اختیار وی قرار گرفتند. در پی انتشار خبر بدرفتاری با زندانیان (که شامل انزوای طولانی مدت، درآوردن اجباری لباس‌ها، سوء استفاده از ترس زندان بانان > بخصوص ترس از سگ‌ها، و تهدید علیه اعضای خانواده آنها)، پنتاگون استفاده از تاکتیک‌های SERE را در سال ۲۰۰۲ محدود و در نهایت همه آنها را ممنوع کرد.

آیین نامه اردو آمریکا نیز که راهنمای اصلی بازجویی‌های اردو است، هم اکنون صریحا به ممنوعیت استفاده از تکنیک‌های مختلف SERE از جمله ممنوعیت استفاده از سگ‌ها و ایجاد این تلقین که زندانی در حال خفه شدن در آن است اشاره کرده است.

منتقدان همچنان نگران هستند که این پاکسازی‌ها به اندازه کافی در تمامی سطوح انجام نشده است. تعداد داکتران برای حقوق بشر طی نامه‌ای که در ۳۱ ماه مه سال ۲۰۰۷ به رابرت گیتس وزیر دفاع آمریکا نوشته‌اند به ضمیمه آیین نامه کنونی اردو اشاره کرده‌اند که در آن به صراحت اجازه انزوا، و محرومیت‌های حسی و خواب داده شده است. این نامه که توسط استفن ژناکیس Stephen Xenakis جنرال بازنشسته اردو که یک داکتر و از مسوولین ارشد طبی سابق آمریکا است و لئونارد رابنشتاین Rubenstein Leonard مدیر اجرایی این سازمان امضاء شده است، همچنین به این مساله اشاره می‌کند که آیین نامه کنونی در مورد بسیاری از روش‌های مبتنی بر SERE سکوت کرده است.

در سال ۲۰۰۶ پنتاگون در پاسخ به انتقاداتی مبنی بر اینکه داکتران به عنوان کسانی که برای مراقبت از انسان‌ها قسم می‌خورند نباید در بدرفتاری یا برخوردهای غیر درمانی مشارکت داشته باشند نقش روانشناسان را به عنوان اعضای تیم‌های بازپرسی اردو آمریکا کاهش داد.

ولی در نامه داکتران برای حقوق بشر گفته شده است که آیین نامه جدید و اصلاح شده پنتاگون همچنان از روان‌شناسان اردو خواسته است تا نقشی اساسی در بازجویی‌ها ایفا کنند چیزی که آنان را خطرناک و نامناسب توصیف کرده است. پنتاگون مدعی است این بدرفتاری‌ها را کاملا مورد بررسی قرار داده و اقدامات لازم را اتخاذ کرده تا از وقوع مجدد آن جلوگیری کند. حتی اگر تصور کنیم اصلاحات پنتاگون در پاکسازی بدترین بازجویی‌های آمریکا موفقیت آمیز بوده است، تعدادی از کارشناسان نسبت به موثر یا قابل اجرا بودن سیاست‌های کنونی شدیداً ابراز تردید کرده‌اند.

اعضای هیات علمی که بسیاری از آنها به عنوان مشاوران پنتاگون فعالیت می‌کنند اخیراً اعلام کرده بودند که سیاست بازجویی آمریکا شامل استفاده از بسیاری تکنیک‌های منسوخ است که بسیاری از

آنها به سال‌های ۱۹۵۰ باز می‌گردد. این سیاست‌ها به درس عبرت‌های پیشین و به حساسیت فرهنگی اعراب و دیگر زندانیان خارجی هیچ توجهی ندارد و اینها همان بی‌احساسی‌هایی هستند که ما زمانی تصور می‌کردیم تنها بدترین دشمنان آمریکا از آن‌ها علیه زندانیان آمریکایی استفاده خواهند کرد.

همچنان اتحادیه آزادی‌های مدنی آمریکا، ACLU یکی از شرکتهای مربوط به بوئینگ را متهم کرده که با سازمان سیا در ربودن، شکنجه و رفتار غیرانسانی با سه مظنون به فعالیت‌های تروریستی، همکاری کرده است. روزنامه لاس‌آنجلس تایمز نوشت: بن ویزنر وکیل این اتحادیه، در یک نشست خبری گفته است این نخستین بار است که ما یک شرکت معروف آمریکایی را به سود بردن از شکنجه متهم می‌کنیم.

در این شکایت که در دادگاه فدرال سن خوزه مطرح شده، عنوان گردیده که شرکت Jeppesen Dataplan دست کم از سال ۲۰۰۱ خدمات مستقیم و چشمگیری را به آمریکا در برنامه موسوم به تحویل فوق‌العاده ارائه کرده است. برنامه تحویل فوق‌العاده، یک روش کاملاً محرمانه و خارج از صلاحیت قضایی برای انتقال مظنونان تروریست به کشورهای طرف سوم است که به صورت عادی از شکنجه و دیگر بدرفتاریها استفاده می‌کنند. دولت بوش نیز هم اکنون پس از گذشت سالها ضمن تصدیق استفاده از این تاکتیک، از عدم استفاده از شکنجه خودداری می‌کند.

این شکایت از طرف بنیام محمد ۲۸ ساله ایتالیایی ساکن انگلیس، ابوالقاسم بریتل ۴۰ ساله ایتالیایی که مراکشی الاصل است و احمد آقیزا ۴۵ ساله مصری مطرح شده است. در این شکایت گفته شده است که شرکت Jeppesen در چهار سال برای بیش از ۷۰ مورد تحویل فوق‌العاده به دولت آمریکا پشتیبانی پروازی و لوژستیکی ارائه کرده است. کلیو استافورد اسمیت که یک وکیل انگلیسی است و از محمد دفاع می‌کند، اظهارداشت شرکتهایی که از رنج و مشقت دیگران پول بدست می‌آورند، بایستی انتظار داشته باشند که از آنها شکایت شود. مایک پوند سخنگوی شرکت Jeppesen نیز گفته است هنوز هیچ شکایتی تسلیم این شرکت نشده و به همین علت هیچ اظهار نظری در مورد آن نمی‌کنم.

تیم نیل سخنگوی شرکت بوئینگ در ایالت شیکاگو نیز از تایید اینکه این شرکت برای سازمان سیا کار کرده خودداری کرد و اظهارداشت خدمات ارائه شده توسط Jeppesen بر اساس اصولی محرمانه صورت می‌گیرد. استیون وات وکیل اتحادیه دفاع از حقوق مدنی نیز تصریح دارد این سازمان از منابعی مختلف از جمله تحقیقات در اسپانیا، سوئدن و ایتالیا، دیگر دوسیه‌های محاکم و گزارش رسانه‌ها بخصوص گزارش‌های جین مایر در هفته‌نامه نیویورکر، اطلاعاتی در مورد نقش Jeppesen در برنامه تحویل فوق‌العاده به دست آورده که به بخش‌هایی از آنان در این شکایت اشاره شده است. مایر در گزارش خود نوشته است یکی از کارمندان سابق شرکت Jeppesen به او گفته است یکی از مقامات ارشد این شرکت گفته بود، ما تمامی پروازهای تحویل فوق‌العاده را انجام می‌دهیم. در این شکایت توضیح داده شده است که این هواپیماها برای منتقل کردن این سه مرد استفاده می‌شده

است و این شرکت نقشی حیاتی در ارائه خدمات مربوط به برنامه پروازها، از جمله برنامه سفر، مسیر، هوا و برنامه تهیه سوخت و همچنین خدمات مربوط به گمرکات، حمل و نقل زمینی، غذا، هتلها و امنیت دست داشته است.

بر اساس این دوسیه، محمد در اپریل ۲۰۰۲ در پاکستان بازداشت شد. او توسط عوامل پاکستانی شکنجه و توسط عوامل اطلاعاتی آمریکا و انگلیس در مورد ارتباط آن با القاعده مورد بازجویی قرار گرفته بود. وی سپس به مراکش انتقال یافت که در اماکن مختلف مورد بازداشت، بازجویی و شکنجه قرار گرفت.

محمد در نهایت پس از شکنجه‌هایی متعدد به افغانستان و سپس به زندان گوانتانامو انتقال یافت که هنوز هم در این زندان است. بریتل که یک مترجم عربی زبان ایتالیایی است در مارچ ۲۰۰۲ برای انجام یک مورد کاری از ایتالیا به پاکستان سفر کرده بود که توسط پولیس پاکستان دستگیر و پس از مورد ضرب و شتم قرار گرفتن از خوابیدن محروم شد. در اپریل ۲۰۰۲ او تسلیم شد و به آنچه بازپرسان می‌خواستند او بگوید (یعنی اینکه او یک تروریست است) اعتراف کرد. متعاقباً مقامات آمریکایی در پاکستان به بریتل گفتند در صورت عدم همکاری، بازپرسان پاکستانی او را خواهند کشت. در اواخر ماه مه سال ۲۰۰۲ نیز دست‌ها و چشمان او را بستند و توسط یک موتر سوار بر هواپیمایی کردند و به شهر رباط در مراکش انتقال دادند.

در اکتبر ۲۰۰۳ بریتل بخاطر دست داشتن در فعالیتهای تروریستی به ۱۵ سال زندان متهم شد. یکی از ناظران سفارت آمریکا نیز اظهار داشت مراحل قانونی این محکمه مطابق با یک محاکم قابل قبول و عادلانه نبوده است. بریتل همچنان در کازابلانکا زندانی است. سومین شاکي نیز آگیزا است که نخستین بار در سال ۱۹۸۲ در ارتباط با ترور سادات رییس جمهوری سابق مصر دستگیر شده بود. او در سال ۱۹۹۹ به صورت غیر حضوری در مصر بخاطر عضویت در یک سازمان غیر قانونی محاکمه و به ۲۵ سال زندان محکوم شد. در سال ۲۰۰۰ او قصد داشت به سوئدن پناهنده شود که توسط پولیس امنیتی این کشور دستگیر و در اختیار عوامل سازمان سیا قرار داده شد که از آنجا به قاهره انتقال یافت.

در مصر نیز مکرراً تحت شکنجه قرار گرفت که از جمله آنها شوک‌های الکتریکی بوده است. وی در اپریل ۲۰۰۴ در یک محکمه نظامی مجدداً به ۲۵ سال زندان محکوم شد که بعداً به ۱۵ سال کاهش یافت، وی همچنان در مصر زندانی است. این شکایت بر اساس قانون ادعاهای ضررهای خارجی تنظیم شده که در آن به اتباع خارجی اجازه داده می‌شود در محاکم آمریکایی بخاطر نقض حقوق بشر شکایت تنظیم کنند.

هر چند در این دوسیه از سازمان سیا مستقیماً یاد نشده است، ولی سازمان سیا ممکن است بخواهد بر اساس دکترین اطلاعات سری دولتی این دوسیه رد گردد.

این قانون نخستین بار ۵۴ سال پیش توسط محکمه عالی آمریکا به رسمیت شناخته شد که در آن محاکم حق بررسی اطلاعاتی که ممکن است امنیت ملی را در معرض خطر قرار دهد ندارند. چندی

قبل نیز يك محكمه تجديد نظر ، فدرال را با اشاره به دكترين اطلاعات سري دولتي دوسيه شكايته كه توسط خالد المصري كه يك اتباع آلماني عليه سازمان سيا است، رد كرد. المصري گفته بود پس از ريوه شدن به افغانستان انتقال يافته و در آنجا مورد شکنجه قرار گرفته است. وكلايه اتحاديه آزاديهاي مدني آمريكا اعلام کرده اند طي نامه ي از دادگاه عالي آمريكا خواسته اند حكم صادره در مورد المصري را لغو كند.

به گفته رومرو، دولت بوش از امتياز اطلاعات سري دولتي استفاده کرده است تا از پاسخگويي و خجالت زدگي بخاطر شکنجه و ديگر اشتباهات دولت در جنگ خود عليه تروريسم طفره برود. پال گيميگليانو سخنگوي سازمان سيا نیز در همين ارتباط گفته است سازمان سيا به صورت علني در مورد روابط قراردادي كه ممكن است با شركتها يا افراد داشته يا نداشته باشد بحث نمي كند. وي همچنين برنامه تحويل فوق العاده را ابزاري قانوني در مبارزه عليه تروريسم دانسته و افزوده است اين برنامه بسيار کمتر از آنچه برخي مطبوعات ادعا کرده اند مورد استفاده قرار گرفته است.

شش گروه حقوق بشر اقدام به انتشار ليستي متشكل از اسامي ۳۹ تن كردند كه گفته مي شود در زندان هاي سري سازمان سيا نگهداري مي شوند، اما محل نگهداري آنها معلوم نيست. دولت آمريكا مدعي است كه اين زندان ها فعلا خالي هستند . ادارات انگليسي عفو بين الملل، Cageprisoners and Reprive و مسوولين آمريكايي ديدبان حقوق بشر، مركز حقوق قانون اساسي و مركز حقوق بشر و عدالت جهاني اقدام به انتشار گزارش ۲۱ صفحه اي با عنوان - مسووليت آمريكا براي افشاي مفقودان جنگ با ترور - کرده اند . اين ليست شامل اسامي ۴ تن مي باشد كه از زمان مفقود شدنشان تاكنون نامي از آنها برده نشده بود.

اين ليست شامل اسامي ۳۹ تن از اتباع مصر، كنيا، ليبي، مراکش، پاكستان و اسپانياست . در اطلاعاتي منتشره از سوي اين ادارات آمده است : اين گزارش جنبه هايي از برنامه ي بازداشتي سازمان سيا كه دولت آمريكا همواره سعي در پنهان كردن آن دارد؛ نظير محل نگهداري بسياري از اين زندانيان، سوء رفتار با آنها و كشورهايي كه ممكن است به آنجا منتقل شده باشند، مي شود. اين گزارش همچنين تاكيد کرده است كه خانواده ي زندانياني كه در زندان هاي مخفي نگهداري مي شوند؛ از جمله برخي از همسران و کودکان آنها كه حتي بيش از هفت سال ندارند نیز به طور سري بازداشت شده اند . آنها به عنوان نمونه به نام خالد شيخ محمد كه گفته مي شود رهبري عمليات حملات ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ در آمريكا را برعهده داشته به همراه کودکانش كه ۷ و ۹ ساله هستند، اشاره کرده است. اين افراد در سپتامبر ۲۰۰۲ دستگير شده اند . در ادامه ي اين گزارش آمده است: به گفته شاهدان اين دو كودك در مركز بازداشتي بزرگسالان به مدت ۴ ماه نگهداري شده و بازجويان آمريكايي از اين كودكان در مورد مخفيگاه پدرشان بازجويي مي كردند . كلوديو كوردون، مدير ارشد تحقيقات در عفو بين الملل مي گوید: مسووليت دولت ها حمايت از مردم در مقابل اقدامات تروريستي است نه بازجويي از آنها.

دستگیری مردان، زنان و حتی کودکان و نگهداری آنها در محل های مخفی غیرقابل قبول است. دولت آمریکا باید به این اقدامات غیرقانونی و غیراخلاقی یک بار برای همیشه خاتمه دهد. عفو بین الملل و دیدبان حقوق بشر نیز اعلام کرده اند دادخواستی در این رابطه به دادگاه فدرال آمریکا برای افشای جزئیات در خصوص زندانیانی که هنوز در محل های مخفی نگهداری می شوند، ارائه داده اند.

همچنان روزنامه آمریکایی واشنگتن پست نوشته است: نتایج تحقیقات شورای اروپا حاکی از آن است که سازمان اطلاعات مرکزی آمریکا (سیا) از توافقنامه های نظامی سازمان ناتو، برای تاسیس زندانهای مخفی در لهستان و رومانی، بمنظور شکنجه روانی و فیزیکی افراد مظنون به فعالیت های تروریستی استفاده کرده است. مظنونان در این زندانها برای ماه ها به صورت انفرادی و در حالی که دستها و پاهایشان بسته بود، نگاه داشته می شدند و مورد انواع شکنجه های فیزیکی و روانی قرار می گرفتند. بر اساس این گزارش ۷۲ صفحه ای که برای شورای اروپا و در حقیقت سازمان حقوق بشر قاره اروپا تهیه شده است، برخی از سطح بالاترین مظنونان تروریست آمریکا از جمله "خالد شیخ محمد" که هماهنگ کننده اصلی حملات ۱۱ سپتامبر تلقی می شود، در یک زندان مخفی در لهستان نگهداری و بازجویی شده است.

دیوید مارتی که یک وکیل سوئیسی است و توسط این شورا به خدمت گرفته شده است، اظهارداشت سازمان سیا این عملیات را بر اساس چارچوب ناتو انجام داده و به سازمانهای اطلاعاتی کشورهای عضو (از جمله لهستان و رومانی) این پوشش را داده تا به سازمان سیا در استتار پروازهای مخفیانه، و تاسیسات بازجویی که پس از حملات ۱۱ سپتامبر راه اندازی شد و تا پاییز سال گذشته ادامه داشت، کمک کنند. برخی از مقاماتی که به نمایندگی از سازمان سیا، ناتو، لهستان و رومانی صحبت می کردند، یافته های این گزارش را مورد انتقاد قرار دادند. لهستان و رومانی نیز تاسیس زندانهای مخفیانه سازمان سیا در خاک خود را تکذیب کرده اند. "پال گیمیگلیانو" سخنگوی سازمان سیا نیز ضمن آنکه این گزارش را جهت - گیرانه و تحریف شده توصیف کرد، گفت عملیات ضد تروریستی سیا، قانونی و موثر و کاملاً تحت نظارت و به نفع بسیاری از مردم، حتی خود اروپایی ها بوده است، بویژه که همکاریهای مقابله با تروریسم آمریکا با اروپا بسیار قوی است. پس از آنکه روزنامه "واشنگتن پست" در سال ۲۰۰۵ گزارشی را در مورد وجود زندانهای مخفیانه سازمان سیا در اروپای شرقی منتشر کرد، بسیاری از کشورهای اروپایی از این مساله خشمگین شدند و شورای اروپا نیز به مارتی ماموریت داد در مورد این مساله تحقیقاتی را انجام دهد.

مارتی در این گزارش ضمن رد عمیق رفتارهای آمریکا با زندانیان، اظهار - داشت که ما باید برای همیشه این طرز تفکر دولت بوش را از بین ببریم که معتقد است اگر نمی تواند چنین اقداماتی را در داخل کشور خود علیه زندانیان یا شهروندان خود انجام دهد، پس بهتر است آن را در کشوری دیگر انجام دهد که پاسخگو نباشد. در این گزارش اشاره شده است که بسیاری از کشورهای اروپایی، ناتو و آمریکا با این تحقیقات همکاری نکرده اند. این گزارش برای بسیاری از دولتهای اروپایی نیز حیاتی بوده، زیرا آنها اجازه داده اند که از طریق حریم هوایی آنها زندانیان به مکانی دیگر انتقال یابند. هر

چند این گزارش بیشتر بر اساس منابعی تهیه شده است که در این گزارش شناسایی نشده‌اند، ولی مارتی گفته است با بیش از ۳۰ تن از اعضای سازمانهای اطلاعاتی در آمریکا و اروپا و همچنین غیرنظامیانی که به صورت قراردادی برای این سازمانها کار کرده‌اند، صحبت کرده است. در این گزارش جزئیات جدیدی در مورد روشهای انجام عملیات سازمان سیا، تاکتیکهای بازداشت و بازجویی در زندانهای مخفی ارائه شده است.

بنابراین گزارش، مدارک حاکی از آن است که سازمان سیا برای کنار گذاشتن مقامات غیرنظامی، از مقررات فوق العاده استفاده کرده است که پس از حملات ۱۱ سپتامبر توسط ائتلاف ناتو به تصویب رسیده بود. به برنامه مخفیانه زندانی‌ها، در سازمان ناتو درجه "فوق سری کیهانی" داده شده بود. همچنین دو کشور لهستان و رومانی که از اعضای جدید سازمان ناتو هستند در این برنامه مشارکت چشم‌گیری داشته‌اند، زیرا آنها قصد داشتند با همکاری با آمریکا، روابط را خود با واشنگتن تقویت کنند. بنا بر این تحقیقات، از تاسیسات موجود در مرکز آموزش اطلاعاتی Kiejkuty Stare در لهستان، برای بازداشت و بازجویی اکثر مظنونان مهم سازمان سیا، از جمله خالد شیخ محمد و "ابو زبیده" از عوامل ارشد القاعده، استفاده شده است. هر دو این افراد در این محل با استفاده از "تکنیکهای بهبود یافته بازجویی" که حسن تعبیری برای واژه شکنجه است، مورد بازجویی قرار گرفته‌اند. بر اساس مدارک مربوط به اطلاعات پرواز و اطلاعاتی که توسط منابع اطلاعاتی ارائه شده است، این احتمال وجود دارد که محمد که در اول مارچ ۲۰۰۳ در پاکستان دستگیر شده بود، نخست به کابل انتقال یافته و از آنجا در هفتم مارچ به فرودگاه نظامی Szymany در لهستان انتقال یافته باشد.

به گفته برخی منابع، وقتی پروازهای سازمان سیا به حریم هوایی این فرودگاه نزدیک می‌شد، عوامل لهستانی به تمامی کارکنان خود دستور می‌دادند که منطقه فرود هواپیما را ترک کنند. معمولاً یک تیم فرود متشکل از دو یا سه موتور در انتظار بودند که گاهی موتور این ماشینها نیز خاموش نمی‌شد. پس از متوقف شدن هواپیما، این موتورها به سمت هواپیما حرکت می‌کردند و مقامات آمریکایی به گونه‌ای که برج مراقبت لهستان هیچ دیدی نسبت به آنها نداشته باشد، بازداشت‌شدگان را سوار بر موتور می‌کردند. پس از آن این موتورها به سرعت با استفاده از درهای امنیتی از محل خارج می‌شدند و پس از طی کردن مسیری که آسفالت نشده بود به ورودی مرکز آموزش اطلاعاتی Stare Kiejkuty می‌رسیدند و در آنجا زندانیان نگهداری شده و مورد بازجویی قرار می‌گرفتند.

در این گزارش همچنین به توصیف وضعیت سلولهای مخفیانه سازمان سیا اشاره شده که این اطلاعات از طریق مصاحبه با زندانیان پیشین یا کنونی، طرفداران حقوق بشر، یا افرادی که در زندانهای مخفیانه سازمان سیا کار کرده‌اند، بدست آمده است. توصیف این سلولها تنها به اظهارات یک زندانی تکیه نکرده است و در حقیقت ترکیبی از تمامی اظهارات بوده است، البته در این گزارش اشاره نشده است که زندان کدامیک از کشورها توصیف شده است. بر اساس آن، برخی از زندانیان گاهی برای چند هفته به صورت عریان در سلولهای خود نگهداری می‌شدند و برخی از آنان حتی تا مدت چهار ماه را در سلولهای انفرادی و با محرومیت‌های شدید حسی در سپری می‌کردند. آنها در تمامی این مدت در

سلولهايي تنگ و در حالي كه دستها و پاهایشان در تاممي مدت بسته بود، نگهداري مي شدند. دمائي اين سلولها نيز در درجههاي بسيار شديد نگهداري مي شد. در برخي موارد دما بسيار گرم و در برخي موارد نيز به حد يخ زنندهاي سرد بوده است. استفاده از منابع خيري .

www.esalat.org